

at meddele det den paagjældende Betænkning.

Grundtvig: Men Ordet „forelægge“ er dog brugt ved denne Leilighed.

Formanden: Det er ikke brugt af mig.

Grundtvig: Men det er brugt af Forslagsstilleren.

Fenger: Jeg vil blot i Anledning af de Ytringer, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand, som nylig havde Ordet, bemærke, at jeg meget gjerne vil indrømme, at jeg muligt i mit Foredrag har brugt Udtrykket „forelægge“ — jeg maa tilstaae, jeg erindrer det ikke mere —; jeg har i saa Henseende kun holdt mig til den almindelige Sprogbrug, og ikke troet, der var nogen væsentlig Forskiel mellem Betyttelsen af Ordene „forelægge“ og „meddele“. Det er imidlertid meget muligt, at den ærede Rigsdagsmand har Ret i, at Ordet „forelægge“ i Grundloven bruges i den Betydning, som af ham er anført, men jeg maa dog derved anføre, at denne Sprogbrug ikke senere er bestemt overholdt; saaledes f. Ex. ved en temmelig vigtig Leilighed, nemlig i Hans Majestæt Kongens Throntale ifjor, findes følgende Passus: Kongen siger: „Umiddelbart efter Slutning af den forrige Rigsdag lyfledes det, ved storbruttantiff Mægling, at opnaae en Fred afsluttet med Preussen paa det tydske Forbunds Begne. Den Fremgangsmaade, der ifølge Fredstractaten var betegnet Vor Regjering overfor Tybftland, er fra Vor Side samvittighedsfuldt iagttaget; og, ligesom Vi i Vor Politif stadigen have fulgt den Ds af de venstfabelige Magter og fornemmelig af den mæglennde Magt anbefalede Vet, saaledes have disse Magter lagt deres Interessse for Danmarks Velvære for Dagen ved med Ds at lade undertegne den i London under 2den Aug. d. A. vedtagne og senere af Østerig tiltraadte Protocol, som vil blive forelagt Rigsdagen“. Her bruges altsaa Ordet „forelagt“, medens det dog derved ikke er meent, at det vil blive forelagt Rigsdagen til Beslutning, og det kan vel altsaa undskyldes, hvis jeg har forverlet hine Ord.

B. Scholer: Det glæder ogsaa mig at høre disse Dplysninger fra den ærede Forslagsstilleres Side. Dgsaa jeg havde stor Betænknelighed i Anledning af Motiveringen for-

leben Dag; thi dert var rigtignok udtrykt den Mening, at hiin Betænkning skulde forelægges os her til Beslutning. Vel sagde den ærede Forslagsstiller, da han den sidste Gang havde Ordet, at han ønskede, at „denne Sag blev meddeelt eller fremlagt paa Forsamlingens Bord;“ dette kunde jeg nu vel ikke have noget imod, skjøndt jeg med den ærede Taler, som har yttret sig derimod, ikke seer nogen særlig Anledning til at stille en saadan Opfordring til Regjeringen; men han yttrede tillige første Gang han talte, at han havde ventet at see denne Betænkning liggende paa sin Plads, naar han mødte i Rigsdagen. Dette synes dog at tyde hen paa, at den skulde tages under Forhandling her, at vi skulde tage en Beslutning (Ret!), og det Samme synes ogsaa at fremgaae af, hvad han sagde anden Gang, nemlig at „dette Afstykke maa danne Udgangspunktet for Alt, hvad der senere skal forhandles.“ I dette kan jeg iøvrigt heller ikke samstemme med ham. Jeg mener, at vi have et andet Udgangspunkt, hvilket er givet ved vor begyndende constitutionelle Udvikling, og som vi maae fastholde; og jeg frygter meget for, at vi vilde komme bort deraf, hvis vi toge denne Betænkning som Udgangspunktet for vor videre constitutionelle Udvikling og navnlig for Danmarks Forhold til Slesvig. Jeg kan nok forstaae, at de, som slutte sig til Majoritetens Betænkning, kunde ønske, at den blev lagt til Grund for Udviklingen; men vi have jo ikke Ret til at holde os til Majoritetens Betænkning alene, da hiin Forsamling kun var en Commission, som Hans Majestæt i sine forskjellige Egenstaber, som det egentlige Danmarks constitutionelle Konge, som Slesvigs absolute Souverain, og som Holsteens og Lauenborgs Hertug, havde nedfat af Mænd fra sine forskellige Lande.

Fenger: Min Mening har været at holde det Spørgsmaal aabent, som den ærede Rigsdagsmand har synes at ville lukke, og at lade Thinget den fuldeste Frihed til senere at tage Beslutning om, hvorvidt det vil gjøre noget Videre, og hvad det da vil gjøre. Jeg anseer det, for at kunne komme til nogen Beslutning i saa Henseende, for nødvendigt, at vi have de Dplysninger, som kunne bringes